

• Conferència

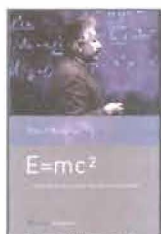
Dins dels actes dels *Dimecres de la FME*, el dia 8 de maig, a les 12h, a la Sala d'Actes de la FME, el professor Jordi Salat, matemàtic i oceanògraf, i vicedirector de l'Institut de Ciències del Mar del CSIC (Consell Superior d'Investigacions Científiques), impartirà la conferència que du per títol **Un matemàtic enmig de l'oceà**, en què explicarà exemples d'interacció entre les ciències del mar i les matemàtiques i els avantatges i dificultats del treball interdisciplinari en aquest camp.

• 1r Fòrum de la FME

El dimecres 15 de maig, entre les 12h i les 17h, se celebrarà el 1r Fòrum de la FME. L'esdeveniment tindrà lloc al jardí de la Facultat. El Fòrum de la FME vol establir un pont entre la formació acadèmica de primer i segon cicle i la projecció dels titulats més enllà de la Facultat. Els departaments vinculats a la FME, els centres del Parc Tecnològic de Barcelona i altres centres de recerca de la Universitat, així com algunes empreses i institucions externes, oferiran als visitants informació acadèmica, professional, de formació permanent i de projectes de recerca i desenvolupament. A més, s'organitzaran visites als laboratoris de recerca de l'edifici.

Més informació sobre aquesta jornada anirà apareixent a la pàgina web www-fme.upc.es/forum.

• Llibre

E=mc² (David Bodanis, Ed. Planeta Divulgación)

Benvinguts siguin els llibres que ens ajuden a conèixer una bona part de l'entrellat en què s'han generat certs descobriments, teories, fórmules, hipòtesis i altres entelèquies que configuren el pensament científic i tecnològic.

Lluny de les ordenades i neutrals exposicions teorocientífiques dels llibres de text, les realitats historicogeneratives solen ser embrollades i humanament compromeses.

Darrera les impersonals fórmules i equacions trobem les persones que hi han treballat. I sovint, les seves històries de recerca i descobriment estan prou plenes d'aventura i de vivència humana i social com perquè esdevinguin material novel·lable.

A vegades, el novel·lista crea una història fictícia per inserir-hi la fórmula o el fet científic que ens vol explicar, com Jorge Volpi a *En busca de Klingsor*. En el cas de $E = mc^2$, el relat de Bodanis no és fictici, la seva habilitat consisteix a saber relacionar tota una sèrie de fets històrics lligats amb l'equació esmentada, uns més, d'altres menys, però sempre ben trobats, i saber-los explicar de tal manera que hom quedi atrapat amb la seva lectura, que és fàcil i amena. El llibre s'acompanya d'unes notes explicatives, que val la pena consultar i d'una bona guia comentada de lectures addicionals.

Aquest llibre té una gran virtut: en cap moment pretén explicar la relativitat "en deu dies"; l'únic que pretén és que ens adonem de la vida i les implicacions socials que pot haver-hi darrere les aparentment asèptiques fórmules físiques o matemàtiques. I de pas, ens acosta a una primera comprensió de la igualtat " $E = mc^2$ " i la seva relació amb la construcció de la bomba atòmica.

• 1rs Jocs Florals de la FME

La Delegació d'Estudiants de la FME ha organitzat els 1rs Jocs Florals de la FME, amb tres categories: Poesia, Narrativa i Fotografia. Per a cada categoria es van atorgar un primer premi, un segon premi i un accésit. El lliurament de premis es va fer el 23 d'abril, dia de Sant Jordi, a la Sala d'Actes de la Facultat. Els tres primers premis van ser:

Poesia: *A qui va marxar* de Irene Da Rocha
Narrativa: *El edifici* de Juan Antonio Cordero
Fotografia: *A les nostres antípodes* de Maria Saumell

A QUI VA MARXAR

Va ser aquell el teu últim adéu
amb ulls tancats sense poder-lo dir,
però jo sí, de lluny, el vaig sentir
amb la teva dolça i càlida veu.

N'estic segur que eres tu, era teu
aquell poema que al llit vas llegir,
en el que va ser el teu últim sospir:
aprofita, deia, el temps tan breu.

Clamo, crido: Vida!, torna esperança
que t'han segrestat del meu costat
enmig d'il·lusions que havia somniat.

Ploro pels moments que t'has emportat
i trobo remot el temps de bonança
on preveïem la teva curta estada.

A LES NOSTRES ANTÍPODES

• Pàgina web

El mes d'abril de 2001 sortia el primer número d'El Full de la FME i ho feia comentant la novel·la *En busca de Klingsor* de Jorge Volpi. En aquesta novel·la es relata, entre moltes altres coses, la trobada de N. Bohr i W. Heisenberg a Copenhague, en la qual haurien parlat del desenvolupament, per l'Alemanya nazi, de la bomba atòmica. L'Institut N. Bohr ha fet públiques algunes cartes inèdites de N. Bohr a W. Heisenberg que aclareixen alguns aspectes de la trobada de Copenhague. Les podeu consultar a la web www.nbi.dk/NBA/webpage.html.

• Divertiments

Podem doblregar un filferro de 120 cm de longitud, seguint totes les arestes d'un cub de 10 cm de costat? En cas que no es pugui fer, quantes vegades l'hem de tallar, com a mínim, per aconseguir-ho?

Envieu les vostres respostes argumentades abans del 31 de maig a elfull@fme.upc.es o bé per correu intern a: El Full. FME. Edifici U. Campus Sud.

Premi a la millor solució: el llibre resenyat en aquest Full.

Solució del problema d'El Full d'abril

El Sr. Smith viatja cada dia en tren per anar a treballar. A les 5h en punt de la tarda arriba a l'estació i el recull el seu xofer, que arriba puntualment a aquesta hora per recollir-lo i portar-lo a casa. Un dia de menys feina va agafar el tren una hora abans i va arribar a l'estació a les 4h. Com que el xofer no hi era, va començar a caminar en direcció a casa fins que el va trobar; va pujar al cotxe i va arribar a casa 20 minuts abans del que era habitual. Un altre dia va poder arribar a l'estació a les 4h30 i va començar a caminar fins que va trobar el xofer. Amb quants minuts va arribar a casa abans de l'hora habitual?

El temps d'estalvi del Sr. Smith és el temps que trigaria el cotxe des del punt de trobada fins a l'estació més el temps des de l'estació fins al punt de trobada, i aquest temps és directament proporcional al temps que camina el Sr. Smith, és a dir, al temps d'antelació amb què arriba a l'estació. El dia que el Sr. Smith camina 60 minuts se n'estalvia 20. Això vol dir que per cada minut de caminada, se n'estalvia $20/60$. Així, el dia que arriba a les 16.30, camina 30 minuts i arriba a casa $(20/60) \times 30 = 10$ minuts abans.

Guanyadors: Jaume Massip Tresserra (Estudiant de 4t ESO a l'Escola Garbí),
José Navarro Solé (Sindic de Greuges de la UPC)

Premi a la millor solució: el llibre resenyat en El Full d'abril.